

TÁPLÁLD

LELKÜNKET

REFORMÁTUS GYÜLEKEZETI KLADVÁNY PÉDER-JÁNOK 2020 OKTÓBER

Mezei Erzsébet: Másik világom 3

Igehirdetés - 2020. október 18

Fohász: Kegyelem néktek és békesség, Istentől,
a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól, Ámen

Textus: Máté 7,13-14

Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a kárhozatba visz, és sokan vannak, akik bemennek azon. Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.

Keresztyén testvérek a Jézus Krisztusban!

Nagy kedvenc ez az Ige főleg az idősebb generáció körében. Én is sokat hallottam már kora gyermekkoromban is. Ám a mostani időkben, mintha kikerült volna a keresztyén emberek hitének középpontjából. Pedig hát soha annyit nem voltak úton az emberek, mint a mai korunkban, kivéve ezt a mostani járványos időszakot, s talán sokkal több vonatkozást, összehasonlítást is lehetne találni az Igével kapcsolatban, mint korábban.

Ez a mai világ egy utazós világ, az ember utazik, hogy munkája legyen, hogy dolgozhasson, sőt már gyerekkorban a tanulás miatt is utaznak egészen kicsi korban a gyerekek. Utazunk az orvoshoz a gyógyulásért, míg korábban maga az orvos jött el a beteghez, mert természetes volt, hogy a beteg ember nehezen tudott mozogni, utazni is. Utazunk azért, hogy szórakozzunk, hogy vásároljunk, s utazunk azért is,

hogy a család tagjai időnként találkozhatnak egymással. Egyik nap, vagy pillanatban itt vagyunk, másik pillanatban már akár hét határon túl.

Az utazás módja is teljesen más, mint korábban volt. Egy adott idő alatt sokkal nagyobb távolságot kell megtennünk, mint korábban. Nagyanyáink idejében az utazás még gyalogosan történt, vagy szekéren, s azóta olyan hatalmas átalakuláson ment át a világ, hogy ma már korábban elképzelhetetlen távolságokat tudunk bejárni, hatalmas, gyors, erős autókkal, buszokkal, vonatokkal, repülővel. Azt is mondhatjuk, hogy ez a világ maga is mintha úton lenne, és mintha egyre gyorsabban futna, rohanna, mintha bele akarna sűríteni jó néhány évszázadot néhány esztendőbe, vagy egy emberöltőbe.

De nemcsak a megtett út gyorsasága nőtt meg, hanem mintha az út is kiszélesedett volna. A széles út, amiről a Biblia is beszél, talán ma még szélesebb, mint korábban volt. Ma sokkal több lehetőség van a világban arra, hogy az ember elérje azt, amit szeretne, sokkal több eszköz, amely által az idejét eltöltheti. Vannak, akik dolgoznak, s ahhoz hogy a munkájukat elvégezzék, rengeteg mindenre szükség van. Korábban elég volt maga az ember, gyakran a két keze, az esze, logikája, tehát csak az, amitől embernek nevezhető. Ma egy ember önmagában mintha nem volna teljes. Hozzá tartozik pl. a telefonja, mobilja, tabletje. Ettől ma már senki nem tud megszabadulni, aki elveszíti, vagy otthon felejt, mintha az egyik karját felejtette volna otthon. Semmit nem tud időben elintézni, mert a rohanás közepette is mindig meg kell valamit beszélni, el kell valamit intézni. De szükség van a számítógépekre, internetre, amely által

minden információhoz közelebb jutunk. S mennyi téves információ ér el bennünket, s mennyire meg tudjuk ismerni az embert is, ezek segítségével a közösségi oldalakon, ahol gyakorlatilag mindenki elérhető, látható, s az emberek minden rejtett bűnei, minden széles útja kitárul a másik előtt.

Tele vagyunk járművekkel, autókkal is, mintha a teljes földgolyót beborítaná, lassan már leparkolni sincs hely, olyan temérdek van belőle, egy családnak gyakran kettő, három. Nincs az a széles út, amit be ne tudna tölteni és járni az ember a gyors járműveivel.

S ahhoz hogy mindezeket megszerezzük, a mindennapi útjaink is teljesen mások, mint a régi útjaink voltak. Szándékosan mondtam azt, hogy mások, s nem azt, hogy szélesebbek, mert az úton, amelyen az ember jár, mindig minden ott van, ami elvonja a figyelmét attól, hogy a legfontosabbra helyezze a hangsúlyt. Ez nem a szélességen múlik, hanem az út bejárásának minőségén.

A képzeleteinkben a bibliai keskeny út általában úgy jelenik meg, mint egy teljesen különálló út, mintha teljesen más út volna, mint amin az emberek többsége jár. A keskeny utat különféle rajzokon, művészeti alkotásokon is így ábrázolták mindig. A külön utat azonban nem úgy kell elképzelni, hogy azok, akik a széles úton járnak, egy négysávos sztrádán száguldoznak, akik pedig a keskenyen, azok csak egy kétsávoson. Talán meglepő, de nincs ilyen különbség.

Elég megszületni, s mindenkinek adott a négysávos út lehetősége, mindenki ezen indul el, ezen kezdi el élni az életét. Az út, amelyen járunk, egy út, közös út bárkiével,

mindenkiével. Lehet élni az életet, kihasználni a lehetőségeket, önmagunk tervei szerint irányítani a dolgainkat. S ezekben a dolgokban nincs semmi különös, azt is mondhatnánk, hogy szinte természetes élet az ilyen, s még csak különösen nagy bűnöket sem kell elkövetnünk ahhoz, hogy ez a széles út az egész életformánkat meghatározza. S miért van ez így? Mert az ember természeténél fogva bűnös, s az az út, amelyre a születés pillanatában rálép, épp a széles bűnös út. Mindenki ezen az úton indul el, és ezen kezd el járni.

De mi akkor a keskeny út, és hol található?

Erre a válasz talán nem teljesen megszokott. A keskeny út, az nem egy anyagi világban láthatóan megjelenő út.

A keskeny út valami más, **mégpedig az ember belső útja**. A lelki út. Ez a belső lelki út, amelyet nem nagyon lehet ábrázolni, lefesteni, nem lehet látható módon megmutatni, mert ez a lelki út a hit útján járók ösvénye. Ez az út, amely Krisztus követése, amely Isten mellett tart, s elvezet hozzá, az ő országába.

Ez a belső lelki út azonban csak akkor tud megvalósulni, amikor a széles út, a külvilág érintetlenül, hidegen hagyja az embert.

Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy bár látjuk a négysávos sztrádát, de ahhoz, hogy mi elégedettek, boldogok és kiegyensúlyozottak legyünk, nincs szükségünk a négy sávra, sőt még az az egy is soknak tűnik, mert ahová el akarunk jutni, oda nincs szükség rá. Elegendő az, ha ott, ahol vagyunk, kicsi lépéseket teszünk, és Krisztustól nyert világosság által élünk.

A krisztusi világosság, amely belülről sugározza át az

embert, a szeretet gyakorlásában nyerhető el, mert azzal kel életre az isteni lélek az emberben.

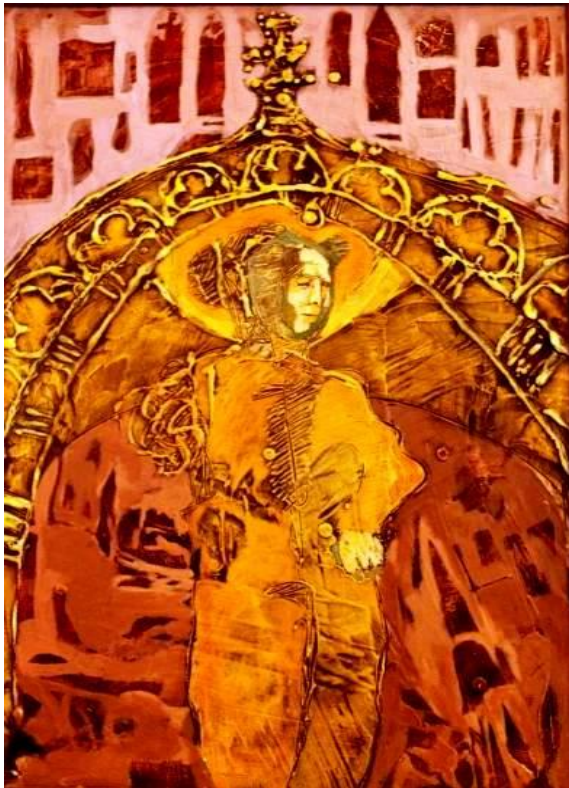
Mert a szeretet által Isten maga kapcsolódik össze velünk, ő munkálkodik, cselekszik, és akkor az ember hasonló úton van mint Jézus Krisztus, s aki vele egy úton van, azt minden más út hidegen hagyja. Aki ezen az úton jár, annak a legfontosabb, hogy a szeretet által, csakis az örök Istenhez akar hasonlítani, és szeretné elérni azt a hasonlóságot, amelyről a Biblia első oldalain olvashatunk, hogy Isten az embert a maga hasonlatosságára teremtette. Az Isten csak akkor van az emberben, amikor az a világosság van benne, ami Jézus Krisztusban testet öltött a Földön, tehát ami minden ember számára látható volt. Igazi keresztény csak az lehet, aki szeretetben él, és ez által hasonló lesz Krisztushoz.

Születésünk pillanatában tehát rálépünk egy útra, s ezen az úton olyan széles távlatok nyílnak meg előttünk, amelyre nem is gondolnánk. Az útra azonban nemcsak rálépni kell, nemcsak az anyagi világ által adott négy sávot kell látni, hanem kell jutni a belső lelki útra, a Krisztussal való járásra, hogy oda érkezhessen meg, ahova az Isten maga akar elvezetni mindnyájunkat, az ő Országába. Az életünk útján arra kell felkészülnünk, hogy ebben az országban élhessünk. A széles négysávusról maga az Úr vezet el bennünket a lélek keskeny útjára. Pál apostol maga is arra tanít, hogyan tegyük ezt: „Amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne. Meggyökerezvén és tovább épülvén Őbenne, megerősödvén a hitben, amiképpen arra tanítottatok, bővülködven abban hálaadással.” /Kolossé 2/

Köszönjük a mi Urunknak szüntelenül, hogy van

lehetőségünk erre, hogy érezhetjük, hogy az életünk mennyire fontos neki, hogy hív és vonz magához szüntelenül. S ezért figyeljünk mi is a belső életünkre, s a lélek útja legyen a fontos, mert ebben hagyhatjuk el mindazt, ami fölösleges, hogy a szükségest, a lélek tisztaságát és az Örök életet elnyerjük.

Adja az Úr, hogy mindnyájan megértsük ezt, és megtanuljuk ezt az utat! Ámen.

Fecsó Szilárd: A kapu előtt

Ima: Úr Jézus Krisztus, köszönjük szavaidat, hogy mindig egyértelműen szólsz hozzánk. Köszönjük az evangéliumot, az örömhírt, hogy a széles útról van mód áttérni a keskenyre, s köszönjük a biztatást, hogy ne féljünk ettől az áttéréstől, mert nem fájdalmas, hanem örömteli változás az életünkben. A magunkban való bizakodástól eljuthatunk oda, hogy rád hagyatkozzunk, és elfogadjuk, amit te kínálsz ezen az úton. Köszönjük, hogy elsősorban kereszthalálod és feltámadásod az, ami által mi is megkaphatunk mindezt, ami szükséges az életünkben, s ez a minden elfér azon a keskeny úton, amelyre ma is hívsz. Köszönjük, hogy ez egy olyan lelki út, amelyen nincs szükség a világban fontosnak tartott kacatjainkra, s hogy ezt az út elejétől hurcolt dolgainkat lassan kidobhatjuk, elhagyhatjuk, s kérünk, adj bátorságot, hogy ezt meg is tegyük. Te látod azt, hogy ez mégis milyen nehéz sok ember életében, kérünk, munkáld bennünk úgy, hogy ez egyre könnyebbé váljon, hogy egyszerű legyen meghajolnunk előtted, és belépni a szoros kapun. Órizz meg azoktól a félelmektől, hogy sok jó dolgot veszítünk el, ha neked elkötelezzük magunkat. S kérünk, mutasd meg azt, hogy amit igazán elveszíthetünk, azok csak a megkötözöttségeink, s mindent megkapunk tőled hit által, amit a bűneink által elveszítettünk.

Kérünk, lélek gazdagságát add, s kísérd az életünket békességgel, örömmel, reménységgel. Ámen.
Mi Atyánk....

Ének: 455. dicséret: Testvérek, menjünk bátran

1. Testvérek, menjünk bátran, hamar leszáll az éj, E földi pusztaságban Megállni nagy veszély. Hát merítsünk erőt A menny felé sietni, Nem állva megpihenni A boldog cél előtt.

2. A keskeny útra térünk, Ne rettentsen meg az; Ki elhívott, vezérünk, Tudjuk, hogy hű s igaz. Mint egykor Ő tevé, Most véle s benne bízva, Arcát ki-ki fordítsa A szent város felé.

3. Ó-emberünk ha szenved, Az jó nekünk, tudom; Ki vérnek, testnek enged, Az nem jár jó úton. A láthatót ne bánd, Csak rázd le, mi kötözne: Hadd törjön éned össze, Menvén halálon át.

4. Zarándok módra járva, Legyen kezünk üres; Csak terhet vesz magára, Ki pénzt, vagyont keres. Hadd gyűjtsön a világ, Mi tőle el se kérjük, Kevéssel is beérjük, Bennünket gond se bánt.

5. Az út el van hagyatva, Borítja sok tövis; nehéz emelni rajta Még a keresztet is. De egy út van csupán, Így hát előre bátran, Keresztül minden gáton, Hű Mesterünk után.

6. Úgy járunk itt, lenézve, Mint ismeretlenek; Sokan nem vesznek észre, Hangunk se hallva meg. De aki ránk figyel, Víg énekünket hallja. Szent reménység sugallja, Mit ajkunk énekel.

7. Ha botlanak a gyöngék, Segítsen az erős; Hordjuk, emeljük önként, Kin gyöngesége győz. Tartsunk jól össze hát, Tudjunk utolsók lenni, A bajt vállunkra venni E földi éltén át.

8. Menjünk vígan sietve, Hisz utunk egyre fogy; Nap megy napot követve, S a test majd sírba rogy. Csak még egy kis tűrés! Ha Őt híven követjük: A láncot mind levetjük S vár ránk az égi rész.

9. Elmúlik nemsokára a földi vándorút, És az örök hazába, ki hű volt, mind bejut. Ott vár angyalsereg, Ott várnak mind a szentek, S az Atyánál pihentek, Megfáradt gyermekek.

*Dallam: Bastiaans J.G. 1866.
Szöveg: Tersteegen Gellért, 1697-1769.*

Mezei Erzsébet: Másik Világom 14

Reményik Sándor: Ama keskeny út

A szálerdő már elmaradt,
Most törpefenyő jó, s boróka,
Az ösvény egyre keskenyebb, -
Jövök, - ki tudja már mióta
S megyek, - ki tudja meddig még.
A céлом - Isten tudja csak -
Talán a semmi - tán az ég.

Az ösvény egyre keskenyebb
És egyre zengőbb a szívem.
Úgy zeng, mint egy kristályharang.
Pedig nem rázza senki sem.

Még feljebb gyér fű és moha, -
Majd puszta gránit, vagy bazalt,
Szélkürtök héjja-riadója,
Vagy síri csend, - minden kihalt.

Jövök, nem tudom már mióta.

Egy ismeretlen túlvilág már
Fagyasztó áramot lehel.
Megyek, - ki tudja meddig még.

Ez tán a mennybemenetel.

Írta és szerkesztette: ©Fecsó Kassai Yvett
Református Lelkészi Hivatal Péder